

рококо – хвилясті лінії, мушлі, кола та овали і перенасиченість оздоб. Поєднання бароко і деяких елементів рококо можна спостерігати в будівлі єзуїтського колегіуму та костелу в Кременці.[2,с.214]

Як бачимо, Тернопільщина є досить багатою на барокові перлини, які в більшості добре збережені і будуть розповідати історію минувшини ще не одному поколінню.

Список використаних джерел

1. Бойцун Л. Тернопіль у плині літ: Історико- краєзнавчі замальовки – Тернопіль: «Джура», 2003. -390 с.

2. Історія українського мистецтва: В 6 т. – Київ, 2002 – Т. 3. – 345 с.

3. Енциклопедія українознавства (у 10 томах) / Головний редактор Володимир Кубійович. – Париж, Нью-Йорк: «Молоде Життя», 1954–1989. – Т.6. – 93 с.

4. Логвин Г. По Україні: Стародавні мистецькі пам'ятки. – Київ: «Мистецтво», 2001. – 464 с.

Костел Святої Трійці XVIII ст. в смт.Микулинцях

Ратуша в Бучачі (1751).

Марта МАРКЕВИЧ

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Мазур В. С.

Тернопільський національний

економічний університет

ЗАМКОВИЙ ТУРИЗМ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Сучасна індустрія туризму – одна з найприбутковіших та найперспективніших щодо темпів зростання галузей світового господарства. Туризм впливає на економічний розвиток не лише на національному рівні, а й зумовлює зміни в розвитку певного регіону (області) країни, видозмінюючи їх інфраструктуру, споживчий ринок, інші галузі підприємницької діяльності, навіть сьогодні – в умовах світової фінансової кризи. Туризм за доходами, зайнятістю населення та іншими показниками займає перше місце у світовій економіці .

Одним з пріоритетних напрямів розвитку туристичної індустрії в Україні неодмінно повинен бути замковий туризм. Тому питання розвитку замкового туризму та підвищення його привабливості на національному та міжнародному рівнях є особливо актуальним на сучасному етапі розвитку і становлення туристичної галузі країни. Україна має унікальні передумови для успішного розвитку замкового туризму: багаті історико-культурні й національно-етнографічні ресурси, понад 125 тис. пам'яток архітектури і містобудування – це при відповідному розвитку може стати основою для формування конкурентного туристичного ринку в туризмі [1, с.97].

Найбільша кількість замків, фортець та оборонних монастирів збереглася до нашого часу на заході України (за підрахунками різних експертів приблизно 90% всіх замків і палаців держави) – на Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, Волині, Закарпатті та Хмельниччині. Так, на Львівщині, є чотири унікальні замки, що уже сьогодні є екскурсійними складовими багатьох туристичних пакетів і входять у маршрут масового туризму «Золота підкова Львівщини»: Олеський, Золочівський (так званий Китайський палац), Підгорецький, (європейська перлина, замок-палац, окрім того, перший Венеціанський палац на території середньої Європи,) Свіржський (найатракційніший класично-лицарський мінізамок).

Замки Волині представлені Луцьким замком (або Замок Любарта, Верхній замок – один з найбільших і найдавніших на Україні, сьогодні є одним з фаворитів за привабливістю серед туристів). Новомалинський замок (один з найстаріших в Україні, проте на сьогодні залишились лише художньо атракційні руїни).

Окреме місце у «замковому намисті» України посідають замки Закарпаття (12 замків) історія яких окреслена періодом Х-ХVI ст. Цікавим як у археологічному, та і у туристичному плані є Середнянський замок Тамплиєрів. Туристичною візиткою Закарпаття є королівський Мукачівський замок «Паланок» (один із замкових див, збудованих на вершині базальтової гори, збережений і відреставрований).

Івано-Франківщина репрезентована кількома оборонними твердинями на чолі з величною Хотинською фортецею.

Замки Західного Поділля – найпривабливішими з туристичної точки зору є палац Вишневецьких, Тербовлянський замок, Микулинецький замок, Бережанський замок .

Хмельниччина також відзначається багатством пам'яток оборонного зодчества на чолі з «перлинами» замкового туризму - Камянець-Подільською фортецею (та Меджибізьким замком (замок-фортеця, яка навіть у напівзруйнованому стані нині вражає могутніми неприступними кам'яними стінами. Багатовіковою історією також зачаровують нині руїни Жванецького, Зінківського, Летичівського, Старокостянтинівського замків, що безумовно не можуть не входити до туристичних програм замками Західної України.

Замкова спадщина Західної України, дає змогу впевнено зробити висновок про забезпеченість туризму замковим потенціалом, який відкриває багато нових можливостей для організації і успішної реалізації різних видів туризму – історико-культурного, пізнавального, виставково-експозиційного, тематичного тощо. [2, 45с.]

Список використаних джерел

1. Петранівський В. Л. Туристичне краєзнавство: [навч. посіб. за ред. проф. Ф.Д. Заставного] / В. Л. Петранівський, М. Й. Рутинський. – К.: Знання, 2009. – 575 с.
2. Ураинский туризм : журнал. – 2016. – 1 березня (№3). 72с.

Оксана МАРТИНЮК

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Федірко М. М.

Тернопільський національний

економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ТУРИСТИЧНИХ КОМПАНІЙ

В сучасних умовах розвитку соціально-економічних систем в контексті глобалізаційних викликів, туризм є однією з найбільш високодохідних галузей, що динамічно розвиваються. Його успішний розвиток має позитивний вплив на такі галузі економіки, як транспорт, зв'язок, будівництво та розвиток інфраструктури в цілому.

За рівнем дохідності вітчизняна індустрія туризму поступається лише нафтовидобувній промисловості та автомобілебудуванню, і що надзвичайно важливо забезпечує високий рівень зайнятості населення.

Дослідження основ управління персоналом дозволяє усвідомити, що концепція управління персоналом підприємства – це система теоретико-методологічних поглядів на розуміння і визначення сутності, змісту, цілей, завдань, критеріїв, принципів і методів управління персоналом.

Однак, при формуванні підходів до управління персоналом туристичних компаній слід враховувати, що туристичний бізнес як складова економічного комплексу країни характеризується певними особливостями і функціями, а саме:

- має свою індустрію виробництва і надання послуг туристам;
- створює туристичні послуги, формує туристичний продукт і здійснює їх реалізацію;
- формує ринок туристичних послуг різного рівня комплексності;
- виступає мультиплікатором росту національного доходу, валового внутрішнього (національного) продукту, зайнятості населення, розвитку місцевої інфраструктури і підвищення рівня життя населення;
- є сферою, в якій дешево створюються робочі місця і забезпечується високий рівень ефективності (йдеться про швидку окупність інвестицій);
- сумісність практично з усіма сферами, галузями і видами діяльності людини [1,с.119].

Саме тому, сьогодні особливе значення надається підвищенню рівня роботи з персоналом компанії, спрямованість цієї роботи на міцний науковий фундамент, використання прогресивного вітчизняного та зарубіжного досвіду в аспекті формування, розстановки й використання персоналу туристичної галузі.